

HEKİMLER NEDEN DAYAK YER?

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Geçtiğimiz günlerde Yeni Adım gazetesinde Kerem Beyer'in köşe yazısı üzerine bir yazı yazdım. Yazımın başlığı "Sağlık Ocağında Doğu Yaptırılır mı?" idi. Yazının bir yerinde şöyle demiştim: "... hekimler niçin dayak yer gibi sorulara hiç dokunmadık bile". Anadolu'da bir söz vardır, perşembenin gelişi çarşambadan bellidir derler. Salıyı Çarşambaya bağlayan gece Ereğli Devlet Hastanesi Acil Servisi'nde görev yapmakta olan Dr. Muzaffer Güngör, hasta yakınları tarafından dövüldü. Başına darbe alan Dr. Muzaffer Güngör Beyin Cerrahisi servisine yatırıldı.

Kesip saklamıştım, arayıp buldum. Medimagazin dergisinin bir haberi. 21 Kasım 2005 tarihli haberde 2003-2005 tarihleri arasında çeşitli şehirlerde darp edilen hekimlerin dökümleri veriliyor. Tam 46 hekim. Sürece üç yıl deseniz ayda birden fazla hekim düşüyor dayak yiyen. Aracı kundaklanan, bıçaklanan, ateşli silahla saldırılan, burnu kırılan hekimler. Hatta öldürülen hekim var listede. Evet, yanlış okumadınız, belki anımsayacaksınız, İstanbul'da bir hekim, Prof.Dr. Necip Göksel Kalaycı.

Gerip bir durum. Hekimliğin saygın bir meslek olduğunu söylerler. Sağlığı ile ilgili sorun yaşayan insan yardım arar. Hekime ulaşır, yardım ister. Hasta ve hasta yakınları gergindir, kaygılıdır doğal olarak. Biran önce sorunlarının çözümlerini ister. Üstelik doğal hakkıdır da bu. Hekimler için sıradan, çözümleri kolay bir sağlık sorunu da olsa, hasta için "dünyanın en önemli sorunudur" yaşanan. Bu doğal durum madalyonun bir yüzüdür çoğu zaman. Bizlerin genel eğilimi de dayak yiyen hekim haberlerini okuduğumuzda bu yüzden bakmaktır olaya.

Oysa bir de diğer yüzü vardır madalyonun. Her zaman sırayla gelmez hastalar. Bazen birden fazla hasta olur hekimin karşısında. Her zaman tüm hastalara yetecek yatak yoktur hekimin çalıştığı hastanede, acil serviste. Üstelik görev başındaki hekim sayısı, karşılayamaz tüm hastalara aynı zamanda bakmayı. Çünkü, bir şehirdeki hekimlerin tümü aynı anda nöbetçi olamaz. Bir seçim yapmak zorunda kalır hekim. "önce hangisinin yardımına koşmalıyım?" sorusu hekim için mesleğinin doğal bir parçasıdır. Hem de zaman zaman değil, çoğu zaman. Ona öğretilmiştir öncelik kararının hangi bilimsel kriterlerle verileceği. Hekim yatakta yatan hastasına "haydi kalk bakalım, başka hasta geldi" de diyemez. Hekimler işleri gereği hastalarıyla yüzyüze yaşarlar, çoğu zaman hasta yakınları da az ötede yanı başındadır hekimin. Hekimler hastalarını potansiyel suçlu olarak görmezler, "şimdi kalkıp suratıma yumruk atacak" diye geçirmezler akıllarından ve silah taşımazlar beyaz önlüklerinin altında.

Garip bir durum; bir insanın yardımını istediği insanı dövmesi, hastanın ve yakınlarının, yardımını beklediği hekimi dövmesi.

Evet, garip ama açıklanamaz değil. Yeter ki doğru yere baksın insan. Yoksulluğun, toplumsal sınıflar arasındaki eşsizliğin giderek arttığı, insanların biraz kömür, biraz yiyecek yardımı için oylarını, yani

geleceklerini sattığı, toplumsal cinnet halinden bahsedilen bir ülke. Dizilerde adaleti belindeki silahla kendi sağlayan kent eşkıyaları, mafya bozuntuları çocuklarımıza örnektir. Sokağa çıkıp bakın insanların yüzüne. Kaç kişi gülümsüyor yürürken?

Dahası var. Sağlığa ayrılan yetersiz kaynaklar. Yetersiz kaynak yetmezmiş gibi, devletin kasasından özel sektöre akıtılan bütçe. Merak edenler baksın, sağlığa ayrılan kaynak kimden toplanıyor, kime dağıtılıyor diye. Boyası dökülmüş Sağlık Ocaklarının yanında halka umut diye sunulan semt poliklinikleri, bahçesinde şelaleler akan hastaneler. Yoksulluk sınırında gelire yaşayan, daha doğrusu yaşamaya çalışan, yaşarmış gibi yapan insanlar, sağlık personeli. Yapılması gerekeni yapmayarak yıllardır çürüttükleri sağlık sisteminde yaşanan hatalar karşısında, hataları üstlenme cesaretinden yoksun, hataların nedeni olarak sağlık çalışanlarını hedef gösteren politikacılar.

Evet, doğaldır hekimlerin dayak yemesi bu ülkede. Burnunun kırılması, tekmelenmesi, kafasının patlatılması, bıçaklanması, arabasının yakılması ve hatta kurşunlanması. Bakın ülkeyi yöneten kocamanların söylediklerine. Sistemdeki her hatanın suçlusu sağlıkçılardır. Hele de hekimler, elebaşısıdır yaşanan aksaklıkların. Ve elimizin hemen altındadır onlar. Tam da dövülmelik durumda, savunmasız, kimsesiz.

Bakın bir anekdot aktarayım. Yıllarca acil serviste çalışmış daha sonra anestezi ihtisası yapmaya başlamış bir hekim arkadaşşıma “neden anestezi gibi yorucu bir branşı tercih ettin?” diye sorduğumda şu yanıtı vermişti: “Anesteziyi tercih ettim, çünkü burada hasta yakınları ile aramda bir kapı bulunuyor”. İşte sorulması gereken soru tam da buradadır. Bir hekime bunu söyleten nedir acaba?

Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir, atalarımız söylemiş. Durup dururken uydurmadı atalarımız. Anadolu insanı gözler, düşünür, sonra söyler diyeceğini. Salıyı Çarşambaya bağlayan gece Ereğli Devlet Hastanesi Acil Servisi’nde Dr. Muzaffer Güngör, hasta yakınları tarafından dövüldü. Günlerden Çarşamba olduğunda elimizde dayak yemiş bir hekim vardı. Perşembe ise Çarşambadan sonra gelir.

Sizi bilmem, Dr. Muzaffer Güngör benim insanımdır. Yok yok, ben de hekim olduğum için söylemiyorum. Meslektaşım olduğu için onu övmeye de çalışmıyorum. Dr. Muzaffer Güngör benim ülkem bir hekimidir. Binlerce hastaya bakmış, binlerce hastanın yardımına koşmuş, sağlık sorunlarını çözümlenmiş bir hekimdir. Elinizi kestiğinizde yaranızı dikmiştir. Ayağınızı burktuğunuzda sarmıştır. Çocuğunuz bir gece yarısı ateşlendiğinde acilde onu bulmuşsunuzdur, ateşi düşürmüştür. Ve tüm bunları heykeli dikilsin diye, ona oy verin diye değil, “işinin gereği” olduğu için, nöbet çıkışı sabah ayazında evine doğru dingin bir iç huzuru ile gidebilmek için, ailesinin yüzüne utanmadan bakabilmek için yapmıştır.

Her ne sebeple olursa olsun, görevini yapmakta olan bir hekimin, sadece hekimin de değil, polis, asker, postacının, belediyenin

temizlik işçisinin, bir kamu görevlisinin dövülmesi rezaletin kendisidir.

Perşembe güzel gelsin istiyorsanız Çarşamba günü soru sormak gerekir. Doğru soruyu doğru insana sormaktan söz ediyorum.

9 Kasım 2008

İnanış Gazetesi, Zonguldak